

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 304/04-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. októbra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Jozefa Dluhoša, bytom L., ktorou namietal porušenie jeho základných práv postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 91/96, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Jozefa Dluhoša o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 5. augusta 2004 doručené podanie Jozefa Dluhoša, bytom L. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*Pokračovanie v konaní, predloženie dokladu*“, ktoré ústavný súd vzhľadom na jeho obsah posúdil ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Sťažovateľ sa domáhal, aby ústavný súd pokračoval v konaní o sťažnosti M. D. st. (jeho právnej predchodkyne), vedenom na ústavnom súde pod sp. zn. IV. ÚS 163/03,

v ktorom menovaná namietala porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Prešov.

Z pripojeného spisu ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 163/03 ústavný súd zistil, že konanie o s'ťažnosti M. D. st. bolo uznesením z 19. septembra 2003 zastavené po tom, ako jej právny zástupca podaním z 11. septembra 2003 oznámil ústavnému súdu, že menovaná nepodala návrh na pokračovanie v napadnutom konaní, ktoré bolo vyhlásením konkurzu na majetok odporcu prerušené a zároveň ústavný súd informoval, že jeho klientka 11. júla 2003 zomrela. V citovanom uznesení ústavného súdu z 19. septembra 2003 sa okrem iného uvádza: „Podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 104 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku ústavný súd skúmal podmienky konania a zistil prekážku postupu konania podľa § 107 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. S'ťažovateľka stratila spôsobilosť byť účastníkom konania skôr, ako sa konanie pred ústavným súdom skončilo. V danom prípade by mohlo prichádzať do úvahy konať o s'ťažnosti M. D. st. s jej dedičmi. Túto možnosť však ústavný súd neakceptoval, pretože zo s'ťažnosti vyplynulo, že by ju nebolo možné prijať na ďalšie konanie pre nevyčerpanie účinných právnych prostriedkov ochrany základného práva v konaní pred všeobecným súdom (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Na základe toho ústavný súd konanie o s'ťažnosti M. D. st. zastavil.“

Ústavný súd vo výzve zo 7. septembra 2004 s'ťažovateľa poučil, že v konaní, ktoré bolo právoplatne zastavené, nie je možné pokračovať, a preto sa vecou môže zaoberať iba v prípade (novej) kvalifikovanej s'ťažnosti, ktorá bude spĺňať náležitosti ustanovené v § 20 ods. 1, § 50 a § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Zároveň mu pripomenul povinnosť pripojiť k s'ťažnosti splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd v citovanej výzve s'ťažovateľa upozornil, že ak s'ťažnosť v určenej lehote nedoplní, môže byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. S'ťažovateľ na výzvu ústavného súdu, ktorá mu bola doručená 9. septembra 2004, odpovedal podaním z 15. septembra 2004, v ktorom sa znovu odvolal na s'ťažnosť M. D. st. doručenú ústavnému

súdu 30. januára 2003, a súčasne zosumarizoval priebeh konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 16 C 91/96, ktoré bolo vyhlásením konkurzu na majetok odporcu 19. februára 1998 prerušené.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ nedoplnil sťažnosť v zmysle poučenia obsiahnutého v jeho označenej výzve, najmä neuviedol návrh na rozhodnutie vo veci samej, ktorého sa domáha, ani neoznačil základné práva alebo slobody, ktoré mali byť podľa jeho tvrdenia porušené. Taktiež nepredložil požadované splnomocnenie pre právneho zástupcu na zastupovanie pred ústavným súdom.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd sťažovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 posledná veta zákona o ústavnom súde).

Keďže sťažnosť sťažovateľa nespĺňala požadované základné náležitosti a sťažovateľ ju ani napriek písomnej výzve nedoplnil, ústavný súd sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z toho dôvodu odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. októbra 2004